Megoldás. A radiométer a tapasztalat szerint úgy forog, mintha a fekete lapát-oldalakat a „fény jobban nyomná”, mint a fényeseket; a fénymalom forgása során a lapátok a fényes oldalukkal előrefelé mozognak. Ez a megfigyelés ellentmond annak az érvelésnek, miszerint a fényes oldalon visszaverődő fény 2-szer nagyobb impulzusváltozást „szenved el”, mint a kormozott oldalon elnyelődő fény, így a fény nyomása a tükröző oldalon nagyobb, a lapátoknak tehát a kormozott oldalukkal előrefelé kellene haladniuk. Ténylegesen azonban *nem* ezt teszik!

A fény nyomására vonatkozó érvelés helyes, de a belőle származó hatás annyira kicsiny, hogy a fénykereket *nem* tudná forgásba hozni! A fény nyomásánál sokkal nagyobb hatás származik abból, hogy a kormozott oldal *jobban felmelegszik,* mint a lapátok fényes fele, emiatt a felületek közvetlen közelében a gáz is melegebb lesz a kormos oldalon, mint a fényes felület közelében. A melegebb gáz molekulái *nagyobb sebességgel* és *gyakrabban* ütköznek a fénymalom lapátjainak, mint a kicsit hidegebb oldalon levő gázrészecskék, s így a lapátra kifejtett gáznyomás is egy kicsit nagyobb lesz a kormozott oldalakon, mint a fényeseknél. Ez hozza forgásba a radiométert.